

Chánh Kinh Báo

NĂM THỨ XVI NÔ-ÊN 1951 SỐ 182 TỤC-BẢN SỐ 13

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút :

Mục-sur: ÔNG-VĂN-HUYỀN

Hội-Thánh Tin-Lành — Đà-Nẵng

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 50 đồng

Nửa năm — 27 đồng

Mỗi số — 5 đồng

« Chúng ta thấy đều để mặt trần mà chiếu lại sự vinh-quang của Chúa như một cái gương, thì đều biến-hóa nên cũng một hình-tượng của Ngài, từ vinh-quang đến vinh-quang, như bởi Chúa là Thánh-Linh vậy »

(II Cô 3: 18 có thể dịch như vậy).

★

CHIẾU
LẠI
SỰ
VINH-
QUANG
CỦA
CHÚA

★ ★ ★

ÁC ngọn đèn điện màu trên sân máy-bay giúp cho các phi-công biết phương-hướng để cho máy-bay hạ nhằm đường đúng chỗ. Các ngọn đèn chiếu ở các cửa biển hay trên các cù-lao giúp cho các viên hoa-tiên biết đường cho thuyền tàu chạy hoặc vào bến trong ban đêm. Sự vinh-quang của Chúa chiếu-lòa xung-quanh bọn chăn chiên giữa đêm tối-mịt trên cánh đồng Bết-lê-hem để đưa tin giục họ đến với Hải-nhi Jêsus mới hạ-sanh nơi máng cỏ. Ngôi sao đưa đường các Bác-sĩ từ Đông-phương đến tận nhà quán ở Bết-lê-hem để chiêm-bái Cứu-Chúa Jêsus.

Hôm nay lại đến ngày Kỷ-niệm duy-nhứt của lịch-sử là ngày Chúa Jêsus giáng-sanh, chúng ta là những người được ơn cứu-rỗi lạ-lùng của Ngài đều nên tự hỏi phải làm gì để Kỷ-niệm Ngài cách xứng-đáng? Lo tắm-rửa sạch-sẽ ăn-mặc chỉnh-tề, lo đến nhà thờ cho sớm, đem tiền dâng khấn hơn thường và lựa bạc mới nhứt, sửa-soạn Kinh-thánh và Thánh-ca cho có vẻ mới-mẻ khác-thường, giữ bộ kính-kiên hơn mọi ngày vân vân, phải chăng? Các điều ấy vẫn tốt, cứ làm đi, song chưa phải là điều trước nhứt. Điều trước nhứt là đưa người ta đến tận nơi có Hải-nhi Jêsus để họ cùng chiêm-bái. Ấy cũng là ý-muốn của Chúa giữa chúng ta trong dịp kỷ-niệm lịch-sử này. Song hôm nay Ngài không dùng cách vinh-quang hay ngôi sao như xưa nữa, mà dùng chính mỗi chúng ta soi đường dẫn lối cho mọi người, khiến họ hăng-hái vượt cảnh đêm trường tối-mịt đầy-đặc tội-ác này mà đến với Ngài.

Vậy chúng ta phải CHIÊU LẠI SỰ VINH-QUANG CỦA CHÚA cho mọi người. Muốn được như thế thì trước hết phải

ĐỀ MẶT TRẦN. — Đề mặt trần nghĩa là không nên mang cái lúp hoặc cái màn gì cả, dầu cái màn cái lúp ấy có tốt-đẹp coi mỹ-thuật đến đâu cũng không nên mang; trái lại phải cởi bỏ ngay. Bởi ánh vinh-quang của Chúa không thể soi vào mặt ta nếu ta chưa vứt cái lúp hoặc cái màn kia. Mà đã không được sự vinh-quang của Chúa

mượn đức hi-sinh nữa, và còn nhiều lắm nữa. Ôi! nhiều thứ sợ và nhiều màu sắc lắm, đến đôi có khi tự hào rằng cái lúp cái màn của ta đẹp lắm, sắc-sỡ lắm, tự nó cũng óng-ánh nhiều màu rực-rỡ có thể chiếu ra được. Song thầy đều là cái đề che sự vinh-quang của Chúa không soi vào mặt ta được. Còn cái màu sắc sắc-sỡ của nó dầu có ánh ra thì cũng chỉ khiến người ta chạy trốn chun vào buồng kín mà thôi, nào có ích gì cho ai. Kia, bởi những cái màn cái lúp nói trên

NGÀY CẦU-NGUYỆN

Tôi mời được tin, Hội-thánh Tin-lành chung đề ngày 12/12/51 làm ngày cầu-nguyện đặc-biệt. Cầu-nguyện: Cho các Hội-thánh sốt-sắng rao-truyền Tin-lành cho khắp thế-gian. Cho tinh-thần Hội-thánh được thánh sạch và vững-vàng trong Cứu-Chúa Jesus. Vậy, xin báo tin này cho Hội-thánh Tin-lành Việt-nam và yêu-cầu quý-vị Mục-sư Truyền-dạo tổ-chức ngày cầu-nguyện ấy.

Cũng xin cầu-nguyện: Cho chức-vụ những người hầu việc Chúa ở Đòng-dương. Cho Hội-thánh Tin-lành Việt-nam qua một ngày lễ Noel bình-an và đầy hạnh-phúc. Cho Hội-đồng Tổng-Liên-Hội có đủ phương-tiện nhóm lại trong năm 1952. — Mục-sư Lê-văn-Thái Hội-trưởng Hội-thánh Tin-lành Việt-nam.

soi vào thì lấy gì mà chiếu lại được.

Cái màn cái lúp ấy dẹt bằng nhiều thứ lắm: tơ tằm có, tơ nhơn-tạo có, bông tau có, bông ta có, bông Ấn-độ có, mịn có, thô có. Dầu bằng gì gì đi nữa cũng thầy đều là cái đề che mặt khiến ánh-sáng không thể soi vào được. Cái màn hoặc cái lúp tôi nói đây đều bằng hàng nội-hóa cả, do chính mỗi cá-nhân ta sản-xuất, hoặc bằng sợi kiêu-ngạo, sợi khoe-khoang, sợi chia rẽ, sợi bè-đảng, sợi cố-chấp, sợi ích-kỷ, sợi tư-lợi, sợi tự-thị tự-mãn, sợi công-bình riêng, danh-vọng hão, sợi lạm-dụng nghĩa thầy trò tình bạn-bạn, đến cả sợi mua lòng thương-yêu,

mà các thầy tế-lễ, các thầy thông-giáo và các hàng tri-thức khác của dân Giu-đa đương thời Đức Chúa Jesus giảng-sanh không được sự vinh-quang của Chúa soi đến họ; trái lại ngôi sao rọi đường cho các bác-sĩ đến chỗ họ thì phải bị lẫn-khuất. Ánh sắc-sỡ của cái màn đẹp lúp tốt của họ chỉ khiến các bác-sĩ vàng lời Chúa mà noi đường khác trở về xứ chớ không dám trở lại với họ nữa. Khốn-nạn biết đường nào!

Vậy, trong dịp Kỷ-niệm này, khuyên ta ai nấy ngưng thần định trí ít giây, coi lại trên mặt thuộc-linh của ta có cái màn cái lúp gì không? Như có, hãy kíp cởi bỏ đi, mau mau vứt nó đi,

hầu có thể ĐỀ MẶT TRẦN mà nhìn xem Chúa, dặng sự vinh-quang của Chúa soi vào đây-dấy khiến chiếu lại cho mọi người, và đưa họ đến chiêm-bái Hải-nhi Jêsus, vô luận họ thuộc hàng bác-sĩ hay thuộc bọn chần-chiên. Đường ấy, chúng ta sẽ được

BIẾN - HÓA NÊN HÌNH - TƯỢNG CỦA CHÚA. — Đã đề mặt trần đối diện với Chúa, thì tất được sự vinh-quang của Chúa soi vào. Mà được sự vinh-quang của Chúa soi vào thì ắt được **BIẾN-HÓA NÊN** cùng một hình-tượng của Ngài, từ vinh-quang đến vinh-quang, như bởi Chúa là Thánh-Linh vậy.

Chúng ta là con-cái của Chúa phải **CHIẾU LẠI SỰ VINH-QUANG CỦA CHÚA** cho mọi người suốt cả đời sống ta, chớ không phải như mặt trăng chiếu lại ánh-sáng của mặt trời xuống quả địa-cầu này khi đầy khi khuyết, lúc có lúc không đâu. Có thể ví sự ta chiếu lại sự vinh-quang của Chúa như mặt trăng chiếu lại ánh-sáng của mặt trời, song sự ta nhận lấy sự vinh-quang của Chúa không phải như sự mặt trăng nhận lấy ánh-sáng của mặt trời đâu, nhưng vượt cao hơn, tức là **BIẾN-HÓA NÊN HÌNH-TƯỢNG CỦA CHÚA VẬY**. Muốn cứ chiếu lại sự vinh-quang của Chúa suốt đời không bị sự gì xen vào làm gián-đoạn được, thì chỉ phải « biến-hóa nên cũng một hình-tượng của Ngài, từ vinh-quang đến vinh-quang, như bởi Chúa là Thánh-Linh vậy ». **CHỮ HÌNH-TƯỢNG** đây không phải bằng thể-chất mà mong dùng gỗ, đồng, bạc hoặc vàng để tượng - trưng. Nhưng như chữ hình-tượng trong câu « Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như **HÌNH** ta và theo **TƯỢNG** ta » (Sáng 1: 26). Vả, Đức Chúa Trời ban sự cứu-rỗi cho

chúng ta trong Đức Chúa Jêsus-Christ, thì tác-giả Hê-bơ-rơ luận về Đức Chúa Jêsus-Christ rằng: « Con là sự chói-sáng của sự vinh-hiển Đức Chúa Trời và hình-bóng (hoặc dịch hình-tượng) của bản-thể Ngài... (Hê 1: 3). Duy trong CON ấy mới có thể chiếu lại sự vinh-quang của Đức Chúa Trời cho ta, tức là « giải-bày Cha cho chúng ta biết » được (Gi. 1: 18). Lại cũng duy CON ấy thành-hình trong chúng ta mới khiến chúng ta **CHIẾU LẠI SỰ VINH-QUANG CỦA CHÚA** cho người khác được. Bởi lẽ ấy, nên Phao-lô bằng lòng « chịu đau-dớn của sự sanh-nở, cho đến chừng nào *Đấng Christ thành hình* trong » con-cái Chúa; và được như vậy mới có thể « giữ lấy đạo sự sống, chói sáng như đuốc trong thế-gian » này. Đường ấy, khuyên nhau ta cứ đề mặt trần nhìn xem Chúa, « Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến-hóa bởi sự đổi mới của tâm-thần mình », hầu cho sự vinh-quang của Chúa thành hình trong chúng ta khiến mãi mãi cứ chiếu lại cho mọi người trong đời gian-ác ngang-ngược này.

Theo cách « thai-giáo » (đạy con từ trong thai), các cụ hiền-mẫu ta xưa, suốt thời-kỳ cưu-mang, không chịu nghe lời tà-tục, không chịu nói lời xấu-xa, không chịu xem vật quái gở; trái lại chăm nghe lời thánh-hiền, nói chuyện trung-hiếu, ngắm hình-ảnh anh-hùng liệt-sĩ: Làm vậy mong sau sanh con ra hình-thể khôi-ngô, tâm-tình chánh-trực. Lại nếu người nào quyết chí xa lánh mọi sự vật phi-lẽ, cứ chăm-chú suy-ngẫm những « sự vật chơn-chánh, ắt được đồng-hóa trở nên người doan-chánh. Vậy, khuyên nhau « mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình-tượng Đấng dựng nên người ấy, dặng đặt đến sự hiểu-biết đầy trọn ».

(Coi tiếp trang 6)

**SỰ SÁNG CÁC NGƯỜI HÃY SOI SÁNG
TRƯỚC MẶT NGƯỜI TA NHƯ VẬY**

CHIẾU LẠI SỰ VINH-QUANG CỦA CHÚA

(tiếp theo trang 3)

Ấy là HÓA NÊN HÌNH-TƯỢNG CỦA CHÚA để chiếu lại sự vinh-quang của Chúa cho mọi người.

Ồ, Cứu-Chúa Jêsus đã giáng-sanh tại Bết-lê-hem, đã làm xong công-việc cứu-rỗi lạ-lùng tại thập-tự-giá trên đồi Gô-gô-tha, đã tha-thứ tội-lỗi và dùng quyền của huyết Ngài mà làm sạch biết bao người trong thế-gian này ngót hai mươi thế-kỷ nay. Thế mà hiện giờ này đây còn vô số người đương quần-quai trong tội, đương bị sóng trầm-luẩn lôi-cuốn, đương hi-hục trong bùn lầy ô-trọc, đương bơ-vơ giữa các ngã ba rừng rậm! ấy tại sao? Tại thiếu ánh hào-

quang xé tan màn đêm tối-mịt, thiếu sao tỏ soi suốt lối thẳm đường dài. Vậy, « chúng ta thấy đều đề mặt trần mà CHIẾU LẠI SỰ VINH - QUANG CỦA CHÚA như một cái gương, thì đều biến-hóa nên cũng một hình-tượng của Ngài, từ vinh-quang đến vinh-quang, như bởi Chúa là Thánh-Linh xậy ». Đường ấy, nhiều người sẽ nhờ đó mà theo chơn nối gót các gã chẵn chiên và các bác-sĩ xưa mà đến chiêm-bái Hải-nhi Jêsus, và hưởng phước. Hè, trong dịp kỷ-niệm lịch-sử này, cùng nhau ta quyết CHIẾU LẠI SỰ VINH-QUANG CỦA CHÚA.

— T. K. B.